

Raad
voor
**Vreemdelingen-
betwistingen**

Arrest

nr. 67 284 van 26 september 2011
in de zaak RvV 76 475 / IV

In zake: ██████████

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN & E. VINOIS
Quai G. Kurth 12
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat ██████████, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VINOIS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U verklaarde problemen te hebben gehad omwille van uw aanwezigheid in een moskee en omwille van uw toevallige aanwezigheid tijdens een schietincident. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.

Op 17 juni 2010 was u met drie andere mannen in een moskee in Mesker-yurt, toen jullie allemaal gearresteerd werden door gemaskerde mannen. Uw twee vrienden, W.(...) en A. (...), werden eveneens gearresteerd. Ook de derde man werd mæegenomen maar die kende u niet. U werd vastgehouden op een onbekende plaats en ondervraagd in verband met de groepering waar u bij

hoorde en waar uw basis was. Ze maakten u uit voor Wahabiet en vroegen waar de wapens zijn. Gedurende 4 of 5 dagen werd u vastgehouden. U werd gemarteld met elektriciteit en geslagen met knuppels. Uiteindelijk werd u zonder meer vrijgelaten; ze lieten u achter langs de kant van de weg. U liet een auto stoppen en die bracht u naar huis. Uw moeder was u overal gaan zoeken. Uw twee vrienden werden pas later vrijgelaten. De buurvrouw behandelde u. U durfde niet naar het ziekenhuis te gaan. Uw moeder was bang dat u iets zou overkomen en daarom moest u vertrekken. Uw vrouw en zoontje reisden niet mee. U reisde met uw eigen reispaspoort via Rostov en Oekraïne per auto en te voet naar Duitsland. Op 2 juli 2010 kwam u aan in Duitsland. U werd er onmiddellijk gearresteerd en gedurende 14 dagen opgesloten. U kreeg de kans niet om asiel te vragen. Daarna werd u per vliegtuig naar Moskou gedeporteerd. In Moskou werd u twee dagen vastgehouden door de politie. Ze ondervroegen u over uw motieven om naar Duitsland te gaan. U loog door te zeggen dat u op vakantie ging. Vanuit Moskou werd u naar Grozny (Tsjetsjenië) gebracht. U werd 3 of 4 dagen vastgehouden door de politie van Shali. U werd ondervraagd over wat u in Duitsland had gezegd. Ook werd u gevraagd wat u had misdaan, omdat de agenten ervan uitgingen dat u wat misdaan had en daarom vertrokken was. U werd opnieuw gefolterd met elektriciteit en knuppels. Ze vroegen u om documenten te tekenen, wat u weigerde. Uiteindelijk kwam u zonder meer vrij. U ging terug bij uw vrouw wonen. U ging opnieuw naar de moskee en ondervond daar geen problemen meer. Toen u ziek werd, werd u gedurende tien dagen opgenomen in het ziekenhuis. Nadien ging u werken in een betonfabriek. In oktober 2010 was u met een vriend in een winkel voor bouwmaterialen toen er plots een beschieting en explosie plaatsvond. Onmiddellijk werd de buurt afgesloten. U en uw vriend werden opgepakt. U werd ergens in Grozny vastgehouden en ondervraagd over hoe jullie dat hadden gedaan. U werd opnieuw gefolterd met elektriciteit en knuppels. Ook werd een executie geënsceerd. U werd gedurende 5 dagen vastgehouden. Uiteindelijk werd u vrijgelaten nadat uw moeder betaalde en u documenten ondertekende. Na uw vrijlating dook u onder bij een vriend van uw neef. Twee of drie dagen later kwamen mensen van de OMON of MVD bij u thuis om u te zoeken. U vernam het van uw moeder. Er werden twee keer controles gehouden. Uw vader werd meerdere keren geslagen.

U weet niet meer wanneer u naar België vertrok. U reisde per wagen naar Rostov. Onderweg werd geld betaald aan de grens. Vanuit Rostov reisde u verder met een minibus. Een stuk reisde u te voet door een bos en over een brug. Van daar reisde u verder met een auto. Op 19 november 2010 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Sinds uw verblijf in België heeft u gebeld met uw moeder. U vernam dat uw lapje grond en woning in beslag werden genomen door mensen in camouflage-uniformen.

Ook vernam u dat uw vrouw werd ontslagen omwille van u maar dat ze ondertussen opnieuw werkt. U vernam dat uw vrouw actueel geen problemen heeft.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekennung van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat u uw terugkeer naar Tsjetsjenië, na uw verblijf in Duitsland in juli 2010, niet kan aantonen. U legde weliswaar documenten voor die handelen over uw deportatie van Duitsland naar Moskou, doch deze documenten verschaffen geen enkele informatie betreffende uw terugkeer naar Tsjetsjenië. Ook van uw verblijf in Tsjetsjenië in de periode tussen juli en november 2010 legde u niet het minste begin van bewijs voor. U verklaarde nochtans dat u gedurende 10 dagen in het ziekenhuis nummer 9 werd opgenomen en dat u daarvan een attest heeft gekregen (CGVS, p.9 en 10), welk u echter niet voorlegt. U haalde nog aan dat er een stempel in uw paspoort staat in verband met een onderzoek (CGVS, p. 10). Echter, uit de stempel valt enkel op te maken dat u zich op 23/07/2010 aanbood in 'ziekenhuis nr. 10', maar wordt hierbij geen plaatsnaam vermeld. Zelf

verklaarde u hierover dat u in ziekenhuis 9 ging voor onderzoeken, maar dat de labo-onderzoeken gebeurden in ziekenhuis nummer 10 (CGVS, p. 10). Hoe dan ook, u maakt niet aannemelijk dat het ziekenhuis waarvan een stempel in uw paspoort staat in Tsjetsjenië gevestigd is.

Wat er ook van zij, de problemen die u naar eigen zeggen zou hebben gekend in Tsjetsjenië na uw verblijf in Duitsland (één arrestatie naar aanleiding van een schietincident), zijn niet aannemelijk. Zo verklaarde u dat u werd opgepakt in oktober 2010. Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u toen misschien vijf dagen heeft vastgezeten (CGVS, p. 12). In uw vragenlijst, ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken voor het Commissariaat-generaal, verklaarde u echter dat u toen voor 12 dagen werd opgesloten (vragenlijst, p. 3). Nog betreffende deze arrestatie verklaarde u in de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal dat toen uw reispaspoort werd afgenomen (vragenlijst, p. 3). Uit uw verklaringen tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal blijkt echter dat uw reispaspoort reeds werd ingehouden bij uw deportatie uit Duitsland naar Rusland (CGVS, p. 10). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal werd u gewezen op de tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Hierop verklaarde u dat in oktober (2010) uw intern paspoort werd afgenomen, en bij de deportatie uw reispaspoort en dat u moeite heeft om Russisch te spreken (CGVS, p. 12). Echter, u verklaarde zelf dat u het verschil kan uitspreken tussen intern paspoort en reispaspoort en tussen '5' en '12' (CGVS, p. 12). Bijgevolg is deze uitleg niet afdoende. Er kan toch verwacht worden dat u consistente verklaringen aflegt betreffende de periode dat u werd vastgehouden toen u terug thuis was na een verblijf in Duitsland en welk paspoort er toen werd ingehouden. Daar dit niet het geval is, kan er geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de aanleiding die u noopte om naar België te vertrekken.

Betreffende nog een andere arrestatie die u aanhaalde, die zou hebben plaatsgevonden in de moskee nog voor uw vertrek naar Duitsland, dient het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u toen samen met twee vrienden en een onbekende werd opgepakt door gemaskerde mannen en gedurende 3, 4 of 5 dagen werd vastgehouden (CGVS, p. 3, 4, 13). U haalde voor het Commissariaat-generaal geen andere arrestaties aan in deze periode. In de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal haalde u echter een arrestatie aan waarbij u en twee andere mannen werden meegenomen, doch u verklaarde dat u toen gedurende negen dagen werd vastgehouden (vragenlijst, p. 2). Tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal werd u gewezen op de tegenstrijdigheid in uw verklaringen. Hierop heeft u verklaard dat u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken de waarheid niet durfde te vertellen uit schrik naar Duitsland te worden teruggestuurd (CGVS, p. 13 – 14). Dit is echter geen afdoende uitleg. Er kan toch worden verwacht dat u consistente verklaringen aflegt over de duur van een arrestatie, en dit reeds vanaf het begin van de asielprocedure. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordedienst van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag (intern paspoort, bankkaart, informatie deportatie) kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw paspoort en bankkaart bevatten uitsluitend identiteitsgegevens en bankgegevens die hier niet in vraag worden gesteld. Bijgevolg kunnen deze documenten bovenstaande conclusie niet wijzigen. De informatie betreffende de deportatie werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Zonder uitspraak te doen over de omstandigheden waarbij zowel in de bijlage 26 als in het overnameverzoek (administratief dossier, respectievelijk stukken 10 en 9) werd neergeschreven dat verzoekende partij, die van Tsjetsjeense origine is, de Russische taal machtig is, stelt de Raad, zoals terecht aangegeven in het verzoekschrift, vast dat een correct verhoor in de Russische taal bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 20 juni 2011 onmogelijk was.

Uit het verslag van voormeld verhoor (administratief dossier, stuk 4) blijkt dat verzoekende partij reeds onmiddellijk bij aanvang van dit verhoor duidelijk maakt het Russisch onvoldoende te beheersen, wat op het einde van het verhoor wordt herhaald en waarbij de aanwezige advocaat in zijn slotbemerking eveneens het taalprobleem laat akteren. Ook de aanwezige Russische tolk laat meermaals noteren verzoekende partij helemaal niet goed te verstaan en stelt zelfs dat het Russisch van verzoekende partij "heel gebrekkig is" (administratief dossier, stuk 4, p. 8).

Onder deze omstandigheden doorgaan met een verhoor in het Russisch om finaal op basis van vastgestelde tegenstrijdigheden te besluiten tot de niet geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas en derhalve het niet erkennen van de status van vluchteling en de niet toekenning van de subsidiaire bescherming getuigt van een onzorgvuldig handelen in hoofde van verwerende partij.

Betreffende het antwoord van verwerende partij in de nota met opmerkingen (administratief dossier, stuk 5, p. 4-5) dat "verzoeker een aantal keren heeft gemeld dat hij niet goed Russisch sprak, maar hem telkens de gelegenheid werd geboden om zich te verduidelijken" wijst de Raad erop dat deze gelegenheid niets verandert aan het niveau waarop verzoekende partij de Russische taal beheerst en derhalve ook bij de verduidelijkingen de kennis van deze taal gebrekkig blijft.

Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen oordeelt de Raad derhalve dat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 juni 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend en eif door:

dhr. J. BIEBAUT,

mevr. K. VERHEYDEN,

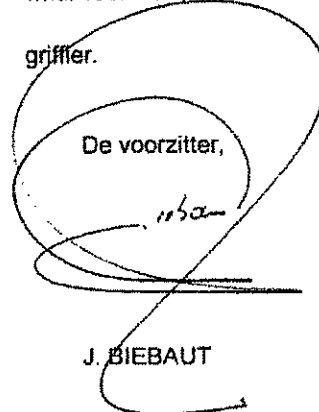
De griffier,

K. VERHEYDEN

wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

J. BIEBAUT